

Loven af 1870 Fyringenieuren en Løn af 2,800 Kr., som med Alderstillet fleg til 4,000 Kr.; hans Lønning blev da forhøjet til 3,600 Kr. med Stigning ved Alderstillet til 4,800 Kr. Dette blev vedtaget atter her ved 2den Behandling, og det finder Flertallet var fuldkommen rimeligt. Men ved Siden heraf blev der, da Loven forrige Gang var for i 1875, truffet en Art Kompromis mellem den daværende Marineminister og Udvalget om, at Fyringenieuren ikke skulde være pensionsberettiget, og til Gjenjæld blev der indrømmet Ministeren den meget betydelige Lønningsforbedring, som indeholdes i de 5 pSt. Statstilskud. Nu forlanger man atter, at Fyringenieuren skal være pensionsberettiget, men Statstilskudet skal desuagtet vedblive. Der var ved 2den Behandling ganske sikkert nogen Meningsforskel mellem den meget ærede Minister og Udvalgets Flertal om Betydningen af det Statstilskud, som der indrømmes ved de seneste Lønningslove, og det, som blev fastsat for Fyrvesenet i 1875. Den høitærede Minister gjorde dengang gjældende, at der kunde gives Tilfælde, hvor Vedkommende ikke vilde faae dette Statstilskud ubetalt; — naar han nemlig døde og ikke efterlod sig Enke eller umyndige Børn, saa vilde det ikke komme ham tilgode. Dette er jo ogsaa det eneste Tilfælde af Betydning, som der kunde være, og Udvalgets Flertal vilde ogsaa have været villigt til at vederlægge de Paagjældende, endogsaa rundelig, hvad der herved kunde være Tale om, naar man kunde være kommen overens med den høitærede Minister derom. De Underhandlinger, der derom have været førte, have imidlertid ikke ledet til noget Resultat, idet den høitærede Minister efter Flertallets Mening har anslaaet sine Fordringer altfor høit. Naar nu det ærede Mindretal foreslaar at give de Paagjældende rent ud 5 pSt. i Tillæg til deres Løn, hvilket Forslaget til § 2 gaar ud paa, vil det sige det Samme, som at de paagjældende Bestillingsmænd vilde faae for det Første 5 pSt. af Staten rent ud, og for det Andet 5 pSt. i de allerfleste Tilfælde isølge § 3. Staten vilde altsaa for Fremtiden i de allerfleste Tilfælde komme til at give 10 pSt. Dette kan ikke anses for nogen billig Afgjørelsesmaade, naar der er Tale om at give Erstatning for den eventuelle og meget tvivlsomme Afgang i Indtægter, som her kan være Tale om. Der gjøres her gjældende Hensynet til, at de Paagjældende nu skulle bidrage til deres Enkers Forsørgelse. Seg skal i saa Henseende bemærke, at allerede efter de tidligere Love skulde Halvdelen af de gamle 5 pSt. gaa til Enkeforsørgelsen. Men det har ialtsald ikke nogen væsentlig Betydning. Det Vigtigere er det, at det i det Hele taget maa anses for en Pligt for alle Embeds- og Bestillingsmænd selv at forsørgere deres Efterladte, forsaavidt der ikke ved Lov er tilstaaet dem fuld Forsørgelse. Da Lønnings- og Pensionslove vare for i 1870, og

ogsaa ved tidligere Leiligheder, gjorde de daværende Ministre udtrykkelig gjældende ligesoverfor Indsigelser, der kom fra det daværende Høire, at en saadan Forpligtelse maatte siges at paahvile de paagjældende Embedsmænd. Det gjorde Minister Fenger dengang gjældende med stor Styrke. Det er ikke noget Afdrag i deres Løn, men et Tilhold, Staten giver dem om at opfylde en naturlig Forpligtelse, og, selv om denne Forpligtelse ikke var paalagt dem af Staten, maatte det forudsættes, at enhver ordentlig Mand desuagtet vilde opfylde den, om ikke paa samme Maade, saa dog i tilsvarende Omfang efter Forholdene. Det kan derfor ikke betragtes som nogen Afkortning eller Forringelse i Lønnen, at man paalægger dem at udbrede et Beløb til Enkeforsørgelse. Qvad de to følgende Vædringsforslag angaar, da er det jo gamle Stridspunkter fra 2den Behandling. Forslaget om, at Styrmænds og Assistenters Tillæg skulde forandres fra at være saaledes, som Regjeringen havde foreslaaet, til Tjenesteaalderstillæg, blev tilstrækkelig drøjet ved 2den Behandling, og det ærede Mindretal har ikke kunnet anføre noget Nyt i saa Henseende; det skulde da være det Moment, at det i dette Dieblif kun vil medføre en Udgift af 700 Kr., medens Regjeringsforslaget vil medføre en større Udgift; men det hidrører fra, at der i den allerfæneste Tid er oprettet en meget stor Mængde Fyrstibe og Fyr, og det har en dobbelt Virkning. For det Første er der ved de paagjældende Fyrstibe og Fyr blevet ansat nye Styrmænd og Assisterter, og for det Andet ere Styrmænd og Assisterter ved de gamle Fyrstibe og Fyr rykkede op til Forstippere og Fyrmestre ved nye Fyrstibe og nye Fyr, hvilket jo har medført en betydelig Nedgang i hele denne 1ste Klasse's Tjenesteaalder. Det er imidlertid kun en stieblikkelig Virkning, og selv om det i Dieblifket maaste ikke vil være mere end 700 Kr., som det ærede Medlem yttrede, vil det i Løberens Løb, naar Forholdene blive mere ordinære, blive en Udgift af i Gjennemsnit henimod 3,800 Kr., medens efter Regjeringens Forslag hele Beløbet vil blive omtrent 1,000 Kr., ja i dette Dieblif ikke engang fuldt 1,000 Kr., efterjom der ikke findes fire Styrmænd og fire Assisterter, der have været ansatte i 10 Aar. Forslaget om Boligens Vedligeholdelse er et af de Forslag, som Flertallet meget godt kunde være gaaet ind paa, dersom der havde kunnet opnaas Enighed med den høitærede Minister; men jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad det ærede Mindretal yttrede, at, naar der ikke kan opnaas Enighed, er der ingen Aarsag til at gaa videre; paa samme Maade maa Flertallet stille sig, naar der ikke er Mulighed for at opnaa Enighed. Seg skal endnu bemærke, at, dersom Vædringsforslaget under Nr. 10 bliver vedtaget, og Nr. 12 ikke vedtages, vil der komme en Uoverensstemmelse ind i Loven, idet der i den ved 2den Behandling